

English version below

CORNELIUS KOLIG

(1942, Sankt Stefan im Gailta – 2022, Vorderberg/Gailtal, AT)

OBJEKT

1974, plexi, kovová konstrukce, 200 x 85 x 95 cm

Kunstmuseum Bochum

Trienále SEFO 2024 MOMENTY

Rakouský vizionář, utopista, tvůrce osobitého světa na pomezí přirozenosti a technologické virtuozity zkoumající principy života.

Malíř a sochař rozvíjející umění objektu a prostorové instalace Cornelius Kolig, vnuk Antona Koliga a synovec Franze Wiegeleho, je znám svou nekompromisností, zájmem o lidské tělo a s ním spojená tabu přítomná v moderní kultuře, psyché, sexualitu, strach ze smrti ad. V letech 1960-1965 studoval na Akademii výtvarných umění ve Vídni u Josefa Dobrowského, Herberta Boeckla a Maxe Weilera. V 60. a 70. letech 20. století experimentoval s novými materiály, akrylovým sklem a polykarbonáty, přičemž tendoval k dobově aktuálnímu utopickému vizuálnímu jazyku. Vytvářel prostorové objekty, proto-mechanismy osobující si antropomorfní rysy, hlásící se k modernistické koncepci mechano-figury, člověka-stroje, rezonující aktuální technicistní estetikou. Exponát z tohoto období je také součástí stálé expozice SEFO – vstupuje do ní jako chodec-vysílač, nepohybuje se však ani nevydává žádný impulz. Připomíná tvorbu architektonického kolektivu Haus Rucker Co., také ale Václava Ciglera, představuje specifickou reflexi neo-konstruktivních tendencí. V roce 1980 začal Kolig budovat svůj osobní Gesamtkunstwerk, architektonický areál ve Vorderbergu an der Gail v Korutanech, který nazval Paradise (Ráj). Tvoří jej komplex budov a hal, luk, zahrad a sadů, pastvin pro zvěř. I v tomto případě jde o utopii, jen jiného řádu.

Co je umění a co každodenní život? Co je arteficiální a co živé? Co je realita a kdo o tom rozhoduje?

English version below

CORNELIUS KOLIG

(1942, Sankt Stefan im Gailta – 2022, Vorderberg/Gailtal, AT)

OBJECT

1974, plexiglass, metal construction, 200 x 85 x 95 cm

Kunstmuseum Bochum

SEFO Triennial 2024 MOMENTS

Austrian visionary, utopian, creator of a distinctive world on the borderline between nature and technological virtuosity, exploring the principles of life.

Painter and sculptor developing the art of the object and spatial installation Cornelius Kolig, grandson of Anton Kolig and nephew of Franz Wievele, is known for his uncompromising interest in the human body and the associated taboos present in modern culture, psyche, sexuality, fear of death, etc. From 1960-1965 he studied at the Academy of Fine Arts in Vienna with Josef Dobrowski, Herbert Boeckel and Max Weiler. In the 1960s and 1970s, he experimented with new materials, acrylic glass and polycarbonates, tending towards a utopian visual language that was current at the time. He created spatial objects, proto-mechanisms that were anthropomorphic in character, espousing the modernist concept of the mechano-figure, the man-machine, resonating with the current technician aesthetic. An exhibit from this period is also part of SEFO's permanent exhibition – it enters as a walker-transmitter, which nevertheless does not move or emit any impulse. It is reminiscent of the work of the Haus Rucker Co. architectural collective, but also of Václav Cigler, and represents a specific reflection of neo-constructivist tendencies. In 1980 Kolig began to build his personal Gesamtkunstwerk, an architectural complex in Vorderberg an der Gail in Carinthia, which he called Paradise. It consists of a complex of buildings and halls, meadows, gardens and orchards, and pastures for game. Again, it is a utopia, but of a different order.

What is art and what is everyday life? What is artificial and what is living? What is reality and who decides?

Momenty Triennale
SEFO
2024

Bochum
museum
Kunst